

SM-kisa läheltä seurattuna

Viikko sitten Paavilaisen Pasi kirjoitti ratkonnan SM-kisoista ratkojan näkökulmasta. Haluan avata toisen näkökulman. Olen ollut tuomarina SM-kisoissa vuodesta 1993 lähtien. Miltä näyttävät kisat tuosta perspektiivistä?

Salissa näkyy monenlaista keskittymistä. Jotkut ovat hiiren hiljaa, omissa oloissaan, toiset rupattelevat kuin mitään kisaa ei olisiakaan. Yleisesti ottaen tunnelma on latautuneen odottava.

Käynnistän jokaisen erän. Katseet ovat tiukasti suuntautuneet kohti minua. Lasken alaspäin kohti nollaa: kolme, kaksi, yksi, nyt. Läpi salin kuuluu samanaikainen ristikoiden oikeinpäin kääntämisen ääni. Päät kumartuvat alaspäin, kädet alkavat kirjoittaa. Ratkontaponnistelu huokuu ilmassa.

Seinälle heijastettua kelloa vilkaistaan silloin tällöin: paljonko on vielä ratkonta-aikaa jäljellä. Sen näkee heti, kun joku ratkoja jää jumiin. Käsi ei kirjoita, apua haetaan eri suunnista. Jotkut katsovat ylös, jotkut ympärilleen. Poskien puna syvenee.

Kun nopeimmat lähtevät ulos saatuaan oman tehtävänsä maaliin, jotkut katseet seuraavat heitä. Jotkut vilkaisevat kelloon: voiko tämän ristikon kanssa olla näin nopea? Osalla aika loppuu kesken. Ehkä hui-

kan pettyneitä ilmeitä, entistä punaisempia poskia.

Lyhyen tauon jälkeen sama toistuu toisessa alkukilpailussa. Ratkonta-aikaa on vartti enemmän, mutta ristikko on myös vastavasti vaikeampi.

Loppukilpailussa ratkovat alkukilpailujen 10 parasta. Nyt on kyse mestaruudesta. Pöytien ääreen istuu tunnetusti kivikovia ratkojia. Jännityksen lisääntyminen tuntuu selvästi ilmassa. Nyt ei saa tehdä yhtään virhettä, mikäli meinaa päästä mitaleille, mutta silti pitää ratkoa nopeammin kuin muut.

Mestarikandidaattien ilmeet ovat keskittyneitä. Kukin tietää, että nyt pitää kaiken osua nappiin. Kun oma ristikko tulee täyteen, pitää punnita, tarkistanko vielä (jollain joku ehtii ilmoittaa "valmis" ennen minua) vai ilmoitanko "valmis" nyt (jolloin joku huolimattomuusvirhe saattaa jäädä huomaamatta).

Tämän kertaisessa finaalissa nopeimmin ratkonut putosi lopulta seitsemänneksi, kun hänelle sattui juuri tuollainen harmittava virhe. Mestariksi nousi kaksi kertaa aiemminkin kultaa pokannut Juha Neitola, hopealle kolme kertaa aiemmin kultamitalin korjannut Juha Leinonen ja pronssille kurkotti kerran aiemmin voittanut Tuomas Lähteenmäki. Hyvät pakkaavat menestymään kerta toisensa jälkeen.

Jälleen kerran mielenkiintoinen ja mieliinpainuva mittelö!

Antti Skyttä

antti.skytta@ristikkoakatemia.fi

Lähetätkää ristikkoihaisia kysymyksiä ja mielipiteitä osoitteeseen kysymys@ristikkoakatemia.fi